

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

09.11.2020 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zwolnienie z obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych w przypadku wystąpienia straty podatkowej z innego źródła przychodów, niż w ramach którego opodatkowane są transakcje kontrolowane, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.249.2020.1.RK _____ 3

Brak opodatkowania VAT kwoty stanowiącej zwrot kosztów stałych poniesionych w związku z wydłużeniem terminu realizacji kontraktu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.374.2020.1.IG ___ 4

Zwolnienie z obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych w przypadku wystąpienia straty podatkowej z innego źródła przychodów, niż w ramach którego opodatkowane są transakcje kontrolowane, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 listopada 2020 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.249.2020.1.RK

W przedmiotowej sprawie spółka zawierała z krajowym podmiotem powiązonym (mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej) transakcje kontrolowane przekraczające progi dokumentacyjne określone w art. 11k ust 2 ustawy CIT. Zarówno spółka jak i kontrahent będący stroną transakcji kontrolowanych nie korzystali ze zwolnienia, o którym mowa w art. 6 ustawy CIT oraz nie korzystali ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT.

Spółka oraz jej kontrahent wyodrębniali dwa źródła przychodów, tj. dochód z zysków kapitałowych (o którym mowa w art. 7b ustawy CIT) oraz dochody z innych źródeł przychodów.

Spółka w 2019 roku nie poniosła straty podatkowej z żadnego źródła przychodów, natomiast kontrahent w 2019 roku poniósł stratę z zysków kapitałowych, ale osiągnął dodatni wynik podatkowy na innych źródłach przychodów.

Istotą wniosku o interpretację było uzyskanie odpowiedzi na wątpliwości wnioskodawcy dotyczące ustalenia, czy w przypadku gdy kontrahent podmiotu powiązanego poniósł stratę podatkową z zysków kapitałowych jako odrębnego źródła przychodów i osiągnął dodatni wynik podatkowy na innych źródłach przychodów, w ramach którego opodatkowane są transakcje dokonywane z podmiotem powiązonym – zostaną spełnione przesłanki zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej zgodził się ze stanowiskiem wnioskodawcy, iż przez podmiot, który „nie poniósł straty podatkowej” w roku podatkowym, należy rozumieć podmiot, który nie poniósł takiej straty z tego źródła przychodów w ramach którego opodatkowane są transakcje dokonywane przez ten podmiot. Zdaniem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej brak obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 lit. c ustawy CIT, należy usta-

lić w oparciu o stratę ze źródła przychodów, do którego zalicza się transakcję podlegającą temu obowiązkowi. Jeżeli transakcja dotyczy określonego źródła przychodów to należy zbadać, czy podatnik poniósł stratę tylko z tego źródła. Jednocześnie, wystąpienie straty z innego źródła przychodów jest w tej sytuacji bez znaczenia.

Komentarz eksperta

Omawiana interpretacja indywidualna odnosi się do przepisów w zakresie braku obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych po spełnieniu przesłanek art. 11n pkt 1 ustawy CIT. Jedną z przesłanek jest brak wystąpienia straty podatkowej przez strony transakcji kontrolowanej mające miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Analizowany przepis, ze względu na brak bezpośredniego nawiązania do wprowadzonego od 1 stycznia 2018 r. podziału przychodów podatników na dwa źródła przychodów, budził wątpliwości w zakresie możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku przygotowania dokumentacji cen transferowych, w przypadku gdy strata podatkowa poniesiona została z innego źródła przychodów, niż przychody związane z transakcją kontrolowaną.

Interpretacja jest przykładem występującej obecnie pozytywnej linii interpretacyjnej potwierdzającej stanowiska wnioskodawców, iż jeżeli transakcja dotyczy określonego źródła przychodów to badanie wystąpienia straty należy ograniczyć jedynie do tego źródła. Należy zauważyć, iż inna interpretacja byłaby sprzeczna z ratio legis tego wyłączenia, tj. brakiem obowiązku dokumentacyjnego, gdy podmioty powiązane mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykazują w rocznym zeznaniu dochody oraz płacą podatek. W takim przypadku nieracjonalnym byłoby wyłączenie ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych w sytuacji, gdy strata dotyczy źródła przychodów, z którym nie jest w żaden sposób powiązana transakcja kontrolowana.

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

Brak opodatkowania VAT kwoty stanowiącej zwrot kosztów stałych poniesionych w związku z wydłużeniem terminu realizacji kontraktu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.374.2020.1.IG

Wnioskodawca zawarł z inwestorem umowę o wykonanie robót budowlanych.

Strony, z tytułu realizacji przedmiotu umowy uzgodniły wynagrodzenie ryczałtowe. Ustalono również, że w przypadku wystąpienia opóźnień, dodatkowe koszty powstałe z tego tytułu zostaną uzgodnione w drodze pisemnego aneksu.

Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczył wyłącznie roszczenia o zwrot dodatkowych kosztów pośrednich poniesionych przez wnioskodawcę w przedłużonym terminie realizacji umowy.

Jak wskazano we wniosku, opóźnienie w terminowej realizacji umowy nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy, a w dużej mierze z winy leżącej po stronie inwestora.

W związku z zaistniałą sytuacją, wnioskodawca poniósł dodatkowe koszty pośrednie, których nie poniósłby gdyby umowę zrealizowano w pierwotnym terminie. Wśród tych kosztów znalazły się koszty ogólne budowy (m.in. wynagrodzenia pracowników wraz z narzutami, koszty zakwaterowania pracowników, koszty eksploatacji środków trwałych, czy ochrony placu budowy) oraz koszty zarządu w części przypadającej na realizację umowy (m.in. wynagrodzenia i inne świadczenia na rzecz pracowników zarządu, koszty utrzymania biura zarządu i inne). Szczegółowa kalkulacja dodatkowych kosztów pośrednich została przygotowana przez firmę doradczą.

W związku z brakiem winy po stronie wnioskodawcy w zakresie powstałych opóźnień to na

inwestorze spoczywa obowiązek zwrotu kosztów, jakie w związku z przesunięciem terminu realizacji inwestycji poniósł wnioskodawca.

W tej sytuacji, wnioskodawca skierował do organu podatkowego pytanie czy zwrot poniesionych kosztów pośrednich, tj. kosztów ogólnych budowy i kosztów zarządu w przedłużonym terminie realizacji umowy stanowi czynność podlegającą opodatkowaniu VAT.

Wnioskodawca stanął na stanowisku, iż w okolicznościach sprawy zwrot poniesionych kosztów pośrednich w przedłużonym terminie realizacji umowy nie prowadzi do powstania obowiązku podatkowego w VAT.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko wnioskodawcy za prawidłowe i jednocześnie odstąpił od uzasadnienia potwierdzając, że zwrot kwoty kosztów stałych poniesionych w związku z wydłużeniem terminu realizacji umowy nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.

Komentarz eksperta

Rozstrzygnięcie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej należy ocenić pozytywnie. Z opisu stanu faktycznego wynika bowiem jasno, że nie mamy tutaj do czynienia z jakimkolwiek świadczeniem wzajemnym ze strony wnioskodawcy na rzecz inwestora.

Środki otrzymane tytułem zwrotu wydatków wynikających z opóźnień powstałych z winy inwestora, mają wyłącznie charakter odszkodowawczy i jako takie nie prowadzą do powstania obowiązku podatkowego w VAT.

PRZEMYSŁAW GACH
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy VAT w sytuacji gdy najemcą jest przedsiębiorca działający w ramach działalności gospodarczej, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 października 2020 r., sygn. I SA/Wr 344/20

6

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy VAT w sytuacji gdy najemcą jest przedsiębiorca działający w ramach działalności gospodarczej, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 października 2020 r., sygn. I SA/Wr 344/20

Z punktu widzenia zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy VAT istotny jest sposób wykorzystywania nieruchomości przez

najemcę – usługobiorcę, a zatem to usługobiorca powinien w wynajmowanym lokalu realizować cele mieszkaniowe. Jedynie w takim przypadku uprawnione będzie stwierdzenie, że wynajmujący (usługobiorca) wynajął nieruchomość „wyłącznie na cele mieszkaniowe”. Ustawodawca nie zwolnił z opodatkowania wynajmu lub dzierżawy nieruchomości „na cele działalności gospodarczej, polegającej na wynajmie nieruchomości wyłącznie na cele mieszkaniowe”.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Wierzytelności nieściągalne banku jako koszt podatkowy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.249.2020.3.BD	8
Zastosowanie mechanizmu podzielonej płatności w przypadku realizacji transakcji na mocy porozumienia wekslowego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.386.2020.2.MM	9
Opodatkowanie VAT zwrotu równowartości przyznanych abonentowi ulg w przypadku jednostronnego, dokonanego przez abonenta lub z winy abonenta, przedterminowego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.413.2020.1.MAZ	9
Zastosowanie 50% kosztów uzyskania przychodów do honorarium autorskiego , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 października 2020 r., sygn. DD3.8201.1.2018	10
Opodatkowanie PIT wykupu obligacji strukturyzowanych emitowanych przez zagranicznego emitenta oraz podstawy obliczenia daniny solidarnościowej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.466.2020.2.MG	10

Wierzytelności nieściągalne banku jako koszt podatkowy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.249.2020.3.BD

1) Z przedstawionego opisu stanu faktycznego wynika, że bank posiada dwie wierzytelności nieściągalne, na które zostały utworzone rezerwy celowe.

W 2015 r. utworzył rezerwę celową na pierwszą wierzytelność, którą następnie uzupełniał rezerwami tworzonymi w latach 2016-2017. Z kolei, druga rezerwa została utworzona w 2016 r., na część wierzytelności oraz w latach 2017 i 2019 dla pozostałej części.

W dniu 11 kwietnia 2018 r. został złożony wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika, po uprzednim uzyskaniu klauzuli wykonalności aktu notarialnego. Wobec powyższego, bank zamierza zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów ww. rezerwy celowe, których nieściągalność została uprawdopodobniona w 2018 roku, na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że bank ma prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów rezerwy celowe utworzone na nieściągalne wierzytelności, gdyż spełnia zarówno przesłankę utworzenia rezerwy, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (rezerwa celowa), przy równoczesnym uprawdopodobnieniu jej nieściągalności w sposób wskazany w ustawie CIT.

2) Rezerwę celową zalicza się do kosztów podatkowych w dacie spełnienia dwóch warunków, tj. utworzenia rezerwy (zgodnie z ww. rozporządzeniem MF) oraz odpowiedniego uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności.

Gdy powyższe warunki zostaną spełnione w różnych latach podatkowych, zaliczenie rezerwy do kosztów uzyskania przychodów będzie możliwe w roku podatkowym, w którym spełniony zostanie drugi z warunków. Jednakże, gdy nieściągalność wierzytelności została uprawdopodobniona wcześniej, niż dokonano utworzenia i zaewidencjonowania rezerwy celowej, to rezerwę zalicza się do kosztów uzyskania przychodów w roku, w którym nastąpiło bilansowe zaewidencjonowanie rezerwy.

Należy jednak pamiętać, że jeżeli podatnik nie zaliczy do kosztów uzyskania przychodów rezerwy w odpowiednim roku podatkowym (w którym spełnione zostały oba ww. warunki, tj. uprawdopodobnienie nieściągalności i utworzenie rezerwy), to aby zaliczyć rezerwę do kosztów podatkowych, będzie musiał dokonać odpowiedniej korekty zeznania rocznego. Mając na uwadze powyższe rozważania nie można uznać za prawidłowe stanowiska banku zgodnie z którym, bank może zaliczyć utworzone rezerwy do kup nie wcześniej niż w roku podatkowym, w którym nastąpiło spełnienie przesłanek wskazanych w pkt 1 i 2 powyżej lub w latach kolejnych, jednak nie później niż do momentu przedawnienia wierzytelności. Momentem, w którym wierzytelność której nieściągalność została uprawdopodobniona i na którą utworzono, zgodnie z odrębnymi przepisami, rezerwę jest łączne wystąpienie tych przesłanek przy jednoczesnym założeniu, że wierzytelność ta nie uległa przedawnieniu. Przedawnienie wierzytelności ma znaczenie dla określenia możliwości a nie momentu uznania rezerwy za koszt uzyskania przychodu.

3) Z opisu sprawy wynika, że rezerwa na kredyt udzielony w 2015 r. została utworzona w latach 2016-2017, sprawa została skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego dnia 11 kwietnia 2018 r. zaś opóźnienie w spłacie kredytu przekraczające 12 miesięcy miało miejsce dnia 10 października 2018 r. A zatem w zakresie kredytu z 2015 r. uprawdopodobnienie nieściągalności wierzytelności nastąpiło dnia 10 października 2018 r. Wtedy bowiem wystąpiły łącznie - skierowanie wierzytelności na drogę postępowania egzekucyjnego oraz opóźnienie w spłacie przekraczające 12 miesięcy. Zatem w październiku 2018 r. rezerwa na przedmiotową wierzytelność mogła być ujęta w kosztach uzyskania przychodów. Użyte w zdaniu poprzednim sformułowanie „mogła” oznacza, że bank w październiku 2018 r. mógł, ale nie musiał ująć ją w kosztach uzyskania przychodów, nie oznacza natomiast, że bank może tę wierzytelność zaliczyć w dowolnie przez siebie wybranym okresie następującym po październiku 2018 r.

Jeżeli bank zdecyduje się na ujęcie przedmiotowej rezerwy w kosztach uzyskania przychodów może tego dokonać jedynie poprzez korektę zeznania za rok 2018. Rezerwa na kredyt udzielony w 2016 r. była tworzona (w częściach) w latach 2016, 2017 i 2019.

Uprawdopodobnienie nieściągalności wierzytelności (podobnie jak w przypadku kredytu udzielonego w 2015 r.) nastąpiło dnia 10 października 2018 r. Łącznie warunek utworzenia rezerwy oraz uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności został spełniony w 2019 r. i w tym okresie bank mógł odnieść rezerwę w koszty uzyskania przychodu. Również w zakresie kredytu z 2016 r. pozostaje aktualna uwaga odnośnie do możliwości ujęcia rezerwy w kosztach podatkowych. Reasumując, rezerwę utworzoną i uprawdopodobnioną na wierzytelność kredytową powstałą w związku z udzieleniem kredytu w 2016 r. bank mógł odnieść w koszty uzyskania przychodu w 2019 r. Wtedy bowiem wystąpiło łącznie utworzenie rezerwy (na całość kredytu) i wcześniejsze uprawdopodobnienie nieściągalności wierzytelności. Późniejsze ujęcie tej wierzytelności w kosztach będzie możliwe jedynie poprzez skorygowanie zaznania za 2019 r. Tym samym, nie można uznać, że moment ujęcia uprawdopodobnionej jako nieściągalna wierzytelności kredytowej może zostać dobrowolnie ustalony przez bank.

Zastosowanie mechanizmu podzielonej płatności w przypadku realizacji transakcji na mocy porozumienia wekslowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.386.2020.2.MM

Regulowanie należności wynikającej z faktury na kwotę powyżej 15.000 zł dokumentujących nabycie towarów i usług z załącznika nr 15 do ustawy VAT poprzez wystawienie weksła własnego stanowi naruszenie art. 108a ust. 1a i ust. 1b ustawy VAT.

W opisaney sytuacji wnioskodawca zgodnie z art. 108a ust. 2 ustawy VAT powinien dokonać zapłaty na rachunek VAT kwoty odpowiadającej kwocie podatku VAT dotyczącej towarów i usług z załącznika nr 15 do ustawy VAT wynikającej z otrzymanej od producenta faktury, natomiast pozostała część należności, tj. odpowiadająca wartości sprzedaży netto oraz kwocie podatku

VAT pozostałych pozycji faktury, może być rozliczona w inny sposób, tj. np. wekslem.

Natomiast, odnosząc się do obowiązku stosowania mechanizmu podzielonej płatności (MPP) w stosunku do płatności z tytułu przedstawienia weksła do wypłaty należy wskazać, że będzie to jedynie realizacja praw wynikających z obowiązku spełnienia zobowiązania wekslowego. Zatem do tych płatności obowiązek regulacji w MPP nie będzie mieć zastosowania. Regulacje dotyczące obowiązku stosowania MPP nie uzależniają jego stosowania ani od możliwości technicznych, procedur, programów, rozwiązań przyjętych przez podatników, zasad postępowania wynikających z umów zawartych z kontrahentami, czy też sposobu rozliczania tych umów. Należy podkreślić, że podatnicy tak powinni prowadzić działalność gospodarczą, aby przyjęte zasady, procedury, rozwiązania zarówno wewnętrzne, jak i wynikające z umów zawartych z innymi podmiotami pozwalały na realizację ciążących na nich obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów prawa.

Opodatkowanie VAT zwrotu równowartości przyznaných abonentowi ulg w przypadku jednostronnego, dokonanego przez abonenta lub z winy abonenta, przedterminowego rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.413.2020.1.MAZ

W przypadku jednostronnego rozwiązania, przez abonenta lub z winy abonenta, umowy terminowej o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w myśl której przyznane zostały abonentowi ulgi, zwrot równowartości przyznaných ulg, proporcjonalnie pomniejszonych za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, podlega opodatkowaniu VAT. W konsekwencji stwierdzić należy, że zwrot odpowiednio skorygowanych ulg stanowi odpłatność za czynność określoną w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT i podlega opodatkowaniu.

Zastosowanie 50% kosztów uzyskania przychodów do honorarium autorskiego, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 15 października 2020 r., sygn. DD3.8201.1.2018

1) Norma zawarta w art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy PIT stanowi *lex specialis* w stosunku do zasady ogólnej ustalania kosztów uzyskania przychodów. Zatem, tylko w sytuacji, gdy jednoznacznie zostanie ustalone, że dany przychód objęty jest przedmiotem prawa autorskiego, możliwe jest zastosowanie podwyższonych kosztów uzyskania przychodów.

2) Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że dla potraktowania wynagrodzenia, jako honorarium i dla zastosowania wobec niego 50% kosztów uzyskania przychodów niezbędne jest: I) powstanie utworu będącego przedmiotem prawa autorskiego, warunkujące korzystanie przez twórcę z praw autorskich i umożliwiające rozporządzanie majątkowym prawem autorskim do utworu, II) dysponowanie obiektywnymi dowodami potwierdzającymi powstanie utworu będącego przedmiotem prawa autorskiego, III) wyraźne wyodrębnienie honorarium od innych składników wynagrodzenia, przy czym warunek ten nie obejmuje wskazanych w interpretacji przypadków, w których 50% koszty uzyskania przychodów można stosować do całości wynagrodzenia twórcy.

Opodatkowanie PIT wykupu obligacji strukturyzowanych emitowanych przez zagranicznego emitenta oraz podstawy obliczenia daniny solidarnościowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 20 października 2020 r., sygn. 0114-KDIP3-1.4011.466.2020.2.MG

1) Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że podatnik był właścicielem obligacji strukturyzowanych zapisanych w rejestrze zagranicznych papierów wartościowych, prowadzonym na rzecz podatnika przez polski bank, z terminem wykupu przypadającym na dzień 15 października 2019 r. oraz na dzień 8 lipca 2019 r.

Emitentem obligacji strukturyzowanych jest podmiot zagraniczny z siedzibą w Holandii, natomiast polski bank pośredniczył jedy-

nie w oferowaniu tych obligacji, tj. prowadził obsługę papierów wartościowych emitowanych przez podmiot zagraniczny. Inwestycji w przedmiotowe obligacje podatnik dokonywał jako osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej. W 2019 r. emitent dokonał terminowego wykupu obligacji należących do podatnika. Kwota wykupu obligacji przez emitenta była niższa od ceny po jakiej podatnik nabył obligacje, w związku z czym wykup obligacji skutkował u podatnika powstaniem straty z inwestycji. Podatnik otrzymał od polskiego banku informację PIT-8C za 2019 r. o dochodach z kapitałów pieniężnych, która nie uwzględniała wysokości przychodu z tytułu wykupu obligacji ani kosztów uzyskania przychodu poniesionych w związku z ich nabyciem. W zeznaniu rocznym PIT-38 za 2019 r. podatnik nie wykazał przychodów ani kosztów uzyskania przychodu z tytułu wykupu obligacji.

W przedmiotowej sprawie, z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego nie wynika, aby podatnik dokonał odpłatnego zbycia posiadanych obligacji, doszło bowiem do terminowego wykupu przez emitenta zagranicznego obligacji strukturyzowanych, co skutkuje, że podatnik nie ma prawa do rozpoznania w swoim zeznaniu rocznym PIT-38 za 2019 r. przychodu z tytułu wykupu obligacji, jako przychodu z odpłatnego zbycia papierów wartościowych w wysokości ceny wykupu obligacji oraz do rozpoznania kosztów uzyskania przychodu z tego tytułu w wysokości ceny nabycia obligacji.

2) Przy ustalaniu podstawy obliczenia daniny solidarnościowej od sumy dochodów podlegających opodatkowaniu daniną solidarnościową podlegają odliczeniu wyłącznie składki na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 2a ustawy PIT oraz kwoty wymienione w art. 30f ust. 5 ustawy PIT. Wynika to wprost z literalnego brzmienia art. 30h ust. 2 ustawy PIT. Zatem, przy obliczaniu podstawy obliczenia daniny solidarnościowej nie uwzględnia się straty z lat ubiegłych, gdyż nie została ona wymieniona w art. 30h ust. 2 ustawy PIT.

Wobec tego, wnioskodawca nie może pomniejszyć dochodu będącego podstawą obliczenia daniny solidarnościowej w roku kalendarzowym 2020 o wysokość straty z lat ubiegłych wykazanej w zeznaniu PIT-38 za 2019 r.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl